

ГУМРОХ НАБОЯД ШУД

Дар Куръони Карим омадааст, ки мусулмон бародари мусулмон аст. Нохаккона хун рехтан гунохи азим аст. Вале дар давлатҳо ва минтаъаҳои алохида гурӯҳи ҳаракатҳои террористӣ ва тундрав ба монанди ба ном “Давлати исломӣ”, “Салафия”, “Бародарони мусулмон”, “Ҳаракати исломии Узбекистон”, “Ҳизби нахзати ислом” ва ғайраҳо амал дошта, онҳо равиши тундгарӣ ва ифротгарӣ доранд. Ин гурӯҳҳо ба ном исломианд, аммо дар асл ба дини мубин ягон алоқае надошта, худ ҳаракату гурӯҳҳои террористӣ мебошанд. Дар натиҷа мусулмон ба муқобили мусулмон мечангад, ҳуни ноҳак мерезад.

Ҳаракатҳои бо ном исломӣ дину шариатро дар байн андохта, ҷавононро гумроҳ месозанд. Афсӯс, ки баъзе аз ҷавонони мо барои ба даст овардани маблағ, ки ба онҳо ваъда мекунанд, бо роҳи равиш ва хати кашидаи тундгароён равонӣ мешаванд. Тарки Ватан мекунанд. Баъзе аз ҷавонон бошанд зану фарзандони худро ҳамроҳашон мебаранд. Гумон мекунанд, ки дар он ҷо онҳоро зиндагии хуб интизор аст. Мутаассифона бештари ин ҷавонон дар муқорибати ҳалок мегарданд. Кӯдакони маъсум ва ҳамсари онҳо, ки ниёз ба меҳри падар доранд, гуломи дари тундгароён мегарданд.

Ҳадафи асосии созмонҳои террористӣ на ҳифзи дини Ислом, балки фиребу ҷаҳлат, қатлу қашқор ва ба даст овардани қудрату маънавият мебошад.

Мо бояд шукргузори аз ватани бихиштосои худ кунем. Фаҳр аз он кунем, ки тӯфайли хизматҳои бебаҳои Сарвари давлатамон Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон зерин осмони софӣ бегубор зиндагӣ қарда, ватанамонро рӯз то рӯз бо меҳнати содиқона ободу зебо мегардонем.

**Чурабой Рачабов - имомхатиби масчиди чомеъи Чамоати дехоти Равшани нохияи
Зафаробод**